
In Memoriam

Leila Urvas 1933–2021

Aktiivinen Suoseuran jäsen, agronomi Leila Urvas menehtyi sairauskohtaukseen 7.6.2021 Jyväskylässä 87-vuotiaana. Hän oli syntynyt 12.12.1933 Uraisilla kauppiasisän ja talontytär-äidin nelilapsisen perheen esikoiseksi.

Leila kirjoitti ylioppilaaksi Saarijärven yhteiskoulusta vuonna 1952 ollen Kynnämöisten kylän ensimmäinen ylioppilas. Hän valmistui agronomiksi Helsingin yliopistosta vuonna 1960 pääaineenaan kasvinviljelytiede, mutta työtävät veivät hänet maaperätutkimuksen pariin. Hän teki työuransa tutkijana Maatalouden tutkimuskeskuksen (MTTK) maantutkimusosastolla Tikkurilassa ja Jokioisilla vuosina 1959–1997. Hän tutki erityisesti turvemaiden kemiallisia ominaisuuksia, minkä lisäksi hänen työpanoksensa Suomen maaperän kartoituksessa oli merkittävä. Vuodesta 1966 alkaen hän teki MTTK:n julkaisemia maataloudellisia maaperäkartoja ja kirjoitti yhteensä yhdeksän maaperäkarttaselostusta. 1970-luvulla – kun Suomen peruskartta oli valmistumassa ja topografityövoimaa vapautumassa – maaperäkarttaa tarvitsevat organisaatiot löivät osaamisensa yhteen ja käynnistivät Geologian tutkimuslaitoksen ja Maanmittaushallituksen johdolla Suomen maaperän peruskartoituksen. Tämä oli uraauurtavaa yhteistyötä eri ministeriöiden

kesken. Leila Urvas oli yhteistyöryhmän jäsen vuosina 1976–1981 ja huolehti maatalouden tarpeiden huomioonottamisesta kartoituksessa. Hän koulutti topografeja maalajien tunnistamisessa ja korosti peltojen tarkan kartoituksen merkitystä.

Leila oli pirteä ja aktiivinen ihminen. Hän oli Uudenmaan agronomikerhon sihteeri 1967–1968, kansainvälisen maaperäseuran (International Society of Soil Science, ISSS) Suomen osaston sihteeri vuosina 1971–1994, Suoseuran hallituksen jäsen vuosina 1982–1984 ja Suo-lehden toimituskunnan jäsen vuosina 1985–1994. Hän osallistui säännöllisesti ISSS:n ja kansainvälisen

turveyhdistyksen (International Peat Society, IPS) kongresseihin. Vapaa-aikanaan hän johti Forssan marttayhdistystä vuosina 1987–1994.

Jokioisilla työskennellessään Leila asui Forssassa, mutta muutti eläkkeelle jäätyään Jyväskylään lähemmäs kotiseutuaan ja sukulaisiaan. Eläkkeellä ollessaankin hän osallistui useasti Suoseuran tapahtumiin ja retkille. Hän toimi Jyväskylässä Ikääntyvien yliopistossa ”Ikiksessä” tietokonetuutorina. Hän ulkoili mielellään

ja kävi teatterissa, konserteissa ja kirkossa. Hän nautti myös asumisestaan vanhustentalossa, jossa oli tarjolla monenlaista aktiviteettia. Leila sanoi: ”Kotonaan saa olla rauhassa, mutta osallistua voi voimiensa mukaan.” Viime kuukautensa hän asui sisarensa kanssa evakossa tulipalon tuhottua vanhustentalon. Sisar pääsi äskettäin muuttamaan takaisin, mutta Leila enää ei.

Merja Myllys
